

JEHUDA AMIHÁJ

Irgalom minden súlyával

Számláld meg őket.
Megszámlálhatók.
Nem mint a tengerpart homokja,
nem mint a csillagok.
De mint az utcákon bolyongó
magányos alakok.

Vedd számba őket. Tekints rájuk amint
lerombolt házakon keresztül
nézik az eget
támadj fel a holt kövekből
s térj vissza. Vissza, de hova?
Mégis vedd számba őket
hisz napjaikat álmokban vezeklik végig
odakünn ténferegve,
reménységük, a még vérező
bekötetlen sajog
s vele hálnak majd meg.

Kérd számon őket. Túl korán
tanulták meg olvasni a szörnyű írást
a falon és írni más falakra
míg a lakoma egyre dúlt tovább
a süket csendben.

Tartsd számon őket. Légy a tetthelyen,
mert elhasználták már mind a vért
s még mindig kevés
mint életveszélyes operációnál,
hol a lesujtott egymaga
ezernek is sok sebből vérezett.

Mert mi más lenne bíró és ítélet:
belátni beláthatatlan éjet
irgalom minden súlyát
serpenyőbe vetve.

ANNA TICHO: JERUZSÁLEMI TÁJKÉP (TUSRAJZ)
(A JERUZSÁLEMI ISRAEL MUSEUM SZÍVES ENGEDÉLYÉVEL)